פרשת בלק – שבת קודש

(יד) וְעַתָּ֕ה הִנְנִ֥י הוֹלֵ֖ךְ לְעַמִּ֑י לְכָה֙ אִיעָ֣צְךָ֔ אֲשֶׁ֨ר יַעֲשֶׂ֜ה הָעָ֥ם הַזֶּ֛ה לְעַמְּךָ֖ בְּאַחֲרִ֥ית הַיָּמִֽים׃

יד וּכְעַן, הָאֲנָא אָזֵיל לְעַמִּי; אֵיתַא, אֶמְלְכִנָּךְ מָא דְתַעֲבֵיד, וַאֲחַוֵּי לָךְ מָא דְיַעֲבֵיד עַמָּא הָדֵין לְעַמָּךְ, בְּסוֹף יוֹמַיָּא.

רש״י ◂ **הוֹלֵךְ לְעַמִּי:** מֵעַתָּה הֲרֵינִי כִּשְׁאָר עַמִּי, שֶׁנִּסְתַּלֵּק הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא מֵעָלַי. **לְכָה אִיעָצְךָ:** מַה לְּךָ לַעֲשׂוֹת וּמַה הִיא הָעֵצָה? אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֵלּוּ שׂוֹנֵא זִמָּה הוּא כו׳, כִּדְאִיתָא בְּ״חֵלֶק״ (סנהדרין קה) תֵּדַע, שֶׁבִּלְעָם הִשִּׂיא עֵצָה זוֹ לְהַכְשִׁילָם בְּזִמָּה, שֶׁהֲרֵי נֶאֱמַר (במדבר לא): ״הֵן הֵנָּה הָיוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּדְבַר בִּלְעָם״. **אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ:** מִקְרָא קָצָר הוּא זֶה, איעצך לְהַכְשִׁילָם, וְאוֹמֵר לְךָ מָה שֶׁהֵן עתידין לְהָרַע לְמוֹאָב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וּמָחַץ פאתי מוֹאָב. הַתַּרְגּוּם מְפָרֵשׁ קֹצֶר הָעִבְרִי וְיִקְטֹל וכו׳

(טו) וַיִּשָּׂ֥א מְשָׁל֖וֹ וַיֹּאמַ֑ר נְאֻ֤ם בִּלְעָם֙ בְּנ֣וֹ בְעֹ֔ר וּנְאֻ֥ם הַגֶּ֖בֶר שְׁתֻ֥ם הָעָֽיִן׃

טו וּנְטַל מַתְלֵיהּ, וַאֲמַר: אֵימַר בִּלְעָם בַּר בְּעוֹר, וְאֵימַר גֻּבְרָא דְשַׁפִּיר חָזֵי.

(טז) נְאֻ֗ם שֹׁמֵ֙עַ֙ אִמְרֵי־אֵ֔ל וְיֹדֵ֖עַ דַּ֣עַת עֶלְי֑וֹן מַחֲזֵ֤ה שַׁדַּי֙ יֶֽחֱזֶ֔ה נֹפֵ֖ל וּגְל֥וּי עֵינָֽיִם׃

רס״י ◂ **וְיֹדֵעַ דַּעַת עֶלְיוֹן:** לְכַוֵּן הַשָּׁעָה שֶׁכּוֹעֵס בָּהּ:

טז אֵימַר, דִּשְׁמַע מֵימַר מִן קֳדָם אֵל, וְיָדַע, מַדַּע מִן קֳדָם עִלָּאָה; חֵיזוּ מִן קֳדָם שַׁדַּי חָזֵי, שָׁכֵיב וּמִתְגְּלֵי לֵיהּ.

(יז) אֶרְאֶ֙נּוּ֙ וְלֹ֣א עַתָּ֔ה אֲשׁוּרֶ֖נּוּ וְלֹ֣א קָר֑וֹב דָּרַ֨ךְ כּוֹכָ֜ב מִֽיַּעֲקֹ֗ב וְקָ֥ם שֵׁ֙בֶט֙ מִיִּשְׂרָאֵ֔ל וּמָחַץ֙ פַּאֲתֵ֣י מוֹאָ֔ב וְקַרְקַ֖ר כָּל־בְּנֵי־שֵֽׁת׃

יז חֲזֵיתֵיהּ וְלָא כְעַן, סְכֵיתֵיהּ וְלָא אִיתוֹהִי קָרִיב; כַּד יְקוּם מַלְכָּא מִיַּעֲקוֹב, וְיִתְרַבָּא מְשִׁיחָא מִיִּשְׂרָאֵל, וְיִקַטֵּיל רַבְרְבֵי מוֹאָב, וְיִשְׁלוֹט בְּכָל בְּנֵי אֲנָשָׁא.

רס״י ◂ **אֶרְאֶנּוּ:** רוֹאֶה אֲנִי שִׁבְחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב וּגְדֻלָּתוֹ, אַךְ לֹא עַתָּה הוּא אֶלָּא לְאַחַר זְמַן. **דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב:** כְּתַרְגּוּמוֹ לְשׁוֹן (איכה ב): ״דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ״; שֶׁהַכּוֹכָב עוֹבֵר כְּחֵץ. וּבְלַעַז דישטינ״ט כְּלוֹמַר, יָקוּם מַזָּל. **וְקָם שֵׁבֶט:** מֶלֶךְ רוֹדֶה וּמוֹשֵׁל. **וּמָחַץ פַּאֲתֵי מוֹאָב:** זֶה דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שמואל ב, ח): ״הַשְׁכֵּב אוֹתוֹ אַרְצָה וַיְמַדֵּד שְׁנֵי–חֲבָלִים לְהָמִית וְגוֹ״. **וְקַרְקַר:**

לְשׁוֹן קוֹרָה, כְּמוֹ (מ״ב יט) ״אֲנִי קַרְתִּי״ (ישעיה נא) ״וּמַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם״ (משלי ל): ״יִקְּרוּהָ עוֹרְבֵי נַחַל״. פורוי״ר בְּלַעַז. כָּל-בְּנֵי-שֵׁת: כָּל הָאֻמּוֹת, שֶׁכֻּלָּם יָצְאוּ מִן שֵׁת, בְּנוֹ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן:

(יח) וְהָיָה֩ אֱד֨וֹם יְרֵשָׁ֜ה וְהָיָ֤ה יְרֵשָׁה֙ שֵׂעִ֣יר אֹיְבָ֔יו וְיִשְׂרָאֵ֖ל עֹ֥שֶׂה חָֽיִל׃

יח וִיהֵי אֱדוֹם יְרֻתָּא, וִיהֵי יְרֻתָּא שֵׂעִיר לְבַעֲלֵי דְבָבוֹהִי; וְיִשְׂרָאֵל, יַצְלַח בְּנִכְסִין.

רס״י ◂ וְהָיָה יְרֵשָׁה שֵׂעִיר אֹיְבָיו: לְאוֹיְבָיו יִשְׂרָאֵל:

(יט) וְיֵ֣רְדְּ מִֽיַּעֲקֹ֔ב וְהֶאֱבִ֥יד שָׂרִ֖יד מֵעִֽיר׃

יט וְיֵיחוֹת, חַד מִדְּבֵית יַעֲקוֹב; וְיוֹבֵיד מְשֵׁיזֵיב, מִקִּרְיַת עַמְמַיָּא.

רס״י ◂ וַיֵּרְדְּ מִיַּעֲקֹב: וְעוֹד יִהְיֶה מוֹשֵׁל אַחֵר מִיַּעֲקֹב. וְהֶאֱבִיד שָׂרִיד מֵעִיר: מֵעִיר הַחֲשׁוּבָה שֶׁל אֱדוֹם וְהִיא רוֹמִי. וְעַל מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ אוֹמֵר כֵּן, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (תהילים עב): ״וַיֵּרְדְּ מִיָּם עַד-יָם״ (עובדיה יח): ״וְלֹא-יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו״:

(כ) וַיַּרְא֙ אֶת־עֲמָלֵ֔ק וַיִּשָּׂ֥א מְשָׁל֖וֹ וַיֹּאמַ֑ר רֵאשִׁ֤ית גּוֹיִם֙ עֲמָלֵ֔ק וְאַחֲרִית֖וֹ עֲדֵ֥י אֹבֵֽד׃

כ וַחֲזָא, יָת עֲמָלְקָאָה, וּנְטַל מַתְלֵיהּ, וַאֲמַר: רֵישׁ קְרָבַיָּא דְּיִשְׂרָאֵל הֲוָה עֲמָלֵק, וְסוֹפֵיהּ לְעָלְמָא יֵיבַד.

רש״י ◂ **וַיַּרְא אֶת-עֲמָלֵק:** נִסְתַּכֵּל בְּפֻרְעָנוּתוֹ שֶׁל עֲמָלֵק. **רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק:** הוּא קִדֵּם אֶת כֻּלָּם לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וְכֵן תִּרְגֵּם אוּנְקְלוֹס. **וְאַחֲרִיתוֹ** לְהֵאָבֵד בְּיָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כה): ״תִּמְחֶה אֶת-זֵכֶר עֲמָלֵק״:

(כא) וַיַּרְא֙ אֶת־הַקֵּינִ֔י וַיִּשָּׂ֥א מְשָׁל֖וֹ וַיֹּאמַ֑ר אֵיתָן֙ מֽוֹשָׁבֶ֔ךָ וְשִׂ֥ים בַּסֶּ֖לַע קִנֶּֽךָ׃

כא וַחֲזָא, יָת שַׁלְמָאָה, וּנְטַל מַתְלֵיהּ, וַאֲמַר: תַּקִּיף, בֵּית מוֹתְבָךְ, וְשַׁו בִּכְרָךְ תַּקִּיף, מְדוֹרָךְ.

רש״י ◂ **וַיַּרְא אֶת-הַקֵּינִי:** לְפִי שֶׁהָיָה קֵינִי תָּקוּעַ אֵצֶל עֲמָלֵק, כָּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א, טו): ״וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-הַקֵּינִי וְגוֹ׳״ הִזְכִּירוֹ אַחַר עֲמָלֵק. נִסְתַּכֵּל בִּגְדֻלָּתָם שֶׁל בְּנֵי יִתְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (דה״א ב): ״תִּרְעָתִים שִׁמְעָתִים שׂוּכָתִים״. **אֵיתָן מוֹשָׁבְךָ:** תָּמֵהַּ אֲנִי מֵהֵיכָן זָכִיתָ לְכָךְ? הֲלֹא אַתָּה עִמִּי הָיִיתִי בַּעֲצַת (שמות א): ״הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ״ וְעַתָּה נִתְיַשַּׁבְתָּ בְּאֵיתָן וּמָעוֹז שֶׁל יִשְׂרָאֵל:

(כב) כִּ֥י אִם־יִהְיֶ֖ה לְבָ֣עֵר קָ֑יִן
עַד־מָ֖ה אַשּׁ֥וּר תִּשְׁבֶּֽךָּ׃

כב אֲרֵי אִם יְהֵי, לְשֵׁיצָאָה שַׁלְמָאָה עַד מָא, אַתּוּרָאָה יִשְׁבֵּינָךְ.

רש״י ◂ **כִּי אִם־יִהְיֶה לְבָעֵר קָיִן וְגוֹ׳:** אַשְׁרֶיךָ שֶׁנִּתְקַעְתָּ לְתֹקֶף זֶה, שֶׁאֵינְךָ נִטְרָד עוֹד מִן הָעוֹלָם, כִּי אַף אִם אַתָּה עָתִיד לִגְלוֹת עִם עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבָטִים וְתִהְיֶה לְבָעֵר מִמָּקוֹם שֶׁנִּתְיַשַּׁבְתָּ שָׁם, מַה בְּכָךְ? **עַד־מָה אַשּׁוּר תִּשְׁבֶּךָּ:** עַד הֵיכָן הוּא מְגַלֶּה אוֹתְךָ? שֶׁמָּא לַחֲלַח וְחָבוֹר? אֵין זֶה טֵרוּד מִן הָעוֹלָם, אֶלָּא טִלְטוּל מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְתָשׁוּב עִם שְׁאָר הַגָּלֻיּוֹת:

(כג) וַיִּשָּׂ֥א מְשָׁל֖וֹ וַיֹּאמַ֑ר א֕וֹי
מִ֥י יִחְיֶ֖ה מִשֻּׂמ֥וֹ אֵֽל׃

כג וּנְטַל מַתְלֵיהּ, וַאֲמַר: וָי, לְחַיָּבַיָּא דְּיֵיחוֹן כַּד יַעֲבֵיד אֱלָהָא יָת אִלֵּין.

רש״י ◂ **וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וְגוֹ׳:** כֵּיוָן שֶׁהִזְכִּיר אֶת שִׁבְיַת אָשׁוּר, אָמַר. **אוֹי מִי יִחְיֶה מִשֻּׂמוֹ אֵל:** מִי יָכוֹל לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ מִשּׁוּמוֹ אֶת אֵלֶּה, שֶׁלֹּא יָשִׂים עָלָיו הַגּוֹזֵר אֶת אֵלֶּה; שֶׁיַּעֲמֹד סַנְחֵרִיב וִיבַלְבֵּל אֶת כָּל הָאֻמּוֹת, וְעוֹד יָבוֹאוּ צִים מִיַּד כִּתִּים וְיַעַבְרוּ כִּתִּיִּים שֶׁהֵן אֲרַמִּיִּים בְּבִירָנִיּוֹת גְּדוֹלוֹת עַל אַשּׁוּר:

(כד) וְצִים֙ מִיַּ֣ד כִּתִּ֔ים וְעִנּ֥וּ אַשּׁ֖וּר וְעִנּוּ־עֵ֑בֶר וְגַם־ה֖וּא עֲדֵ֥י אֹבֵֽד׃

כד וְסִיעָן יִצְטָרְחָן מֵרוֹמָאֵי, וִיעַנּוּן לְאַתּוּר וִישַׁעְבְּדוּן לְעֵבֶר פְּרָת; וְאַף אִנּוּן, לְעָלְמָא יֵיבְדוּן.

רש"י ◂ **וְעִנּוּ אַשּׁוּר וְעִנּוּ–עֵבֶר:** וְעִנּוּ אוֹתָם שֶׁבְּעֵבֶר הַנָּהָר. **וְגַם–הוּא עֲדֵי אוֹבֵד:** וְכֵן פִּי' (דניאל ז): עַד דִּי קְטִילַת חֵיוְתָא וְהוּבַד גִּשְׁמַהּ". **וְצִים:** סְפִינוֹת גְּדוֹלוֹת, כְּדִכְתִיב (ישעיה לג) "וְצִי אַדִּיר" וּבוּרְנִי רַבְּתָא:

(כה) וַיָּ֣קָם בִּלְעָ֔ם וַיֵּ֖לֶךְ וַיָּ֣שָׁב לִמְקֹמ֑וֹ וְגַם־בָּלָ֖ק הָלַ֥ךְ לְדַרְכּֽוֹ׃

כה וְקָם בִּלְעָם, וַאֲזַל וְתָב לְאַתְרֵיהּ; וְאַף בָּלָק, אֲזַל לְאוֹרְחֵיהּ.

כה (א) וַיֵּ֥שֶׁב יִשְׂרָאֵ֖ל בַּשִּׁטִּ֑ים וַיָּ֣חֶל הָעָ֔ם לִזְנ֖וֹת אֶל־בְּנ֥וֹת מוֹאָֽב׃

א וִיתֵיב יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁטִּין; וְשָׁרִי עַמָּא, לְמִטְעֵי בָּתַר בְּנָת מוֹאָב.

רש"י ◂ **בַּשִּׁטִּים:** כָּךְ שְׁמָהּ. **לִזְנוֹת אֶל–בְּנוֹת מוֹאָב:** עַל–יְדֵי עֲצַת בִּלְעָם, כִּדְאִיתָא בְּ"חֵלֶק":

(ב) וַתִּקְרֶ֣אןָ לָעָ֔ם לְזִבְחֵ֖י אֱלֹהֵיהֶ֑ן וַיֹּ֣אכַל הָעָ֔ם וַיִּֽשְׁתַּחֲו֖וּ לֵאלֹהֵיהֶֽן׃

ב וּקְרָאָה לְעַמָּא, לְדִבְחֵי טָעֲוָתְהוֹן; וַאֲכַל עַמָּא, וּסְגִידוּ לְטָעֲוָתְהוֹן.

רש״י ◂ **וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן:** כְּשֶׁתָּקַף יִצְרוֹ עָלָיו וְאוֹמֵר לָהּ הִשָּׁמְעִי לִי וְהִיא מוֹצִיאָה לוֹ דְּמוּת פְּעוֹר מֵחֵיקָהּ וְאוֹמֶרֶת לוֹ: הִשְׁתַּחֲוֵה לָזֶה!:

(ג) וַיִּצָּ֥מֶד יִשְׂרָאֵ֖ל לְבַ֣עַל פְּע֑וֹר וַיִּֽחַר־אַ֥ף יְהוָ֖ה בְּיִשְׂרָאֵֽל׃

ג וְאִתְחַבַּר יִשְׂרָאֵל, לְבַעְלָא פְּעוֹר; וּתְקֵיף רֻגְזָא דַּייָ, בְּיִשְׂרָאֵל.

רש״י ◂ **פְּעוֹר:** עַל שֵׁם שֶׁפּוֹעֲרִין לְפָנָיו פִּי הַטַּבַּעַת וּמוֹצִיאִין רְעִי, וְזוֹ הִיא עֲבוֹדָתוֹ. **וַיִּחַר־אַף ה׳ בְּיִשְׂרָאֵל:** שָׁלַח בָּהֶם מַגֵּפָה:

(ד) וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־מֹשֶׁ֗ה קַ֚ח אֶת־כׇּל־רָאשֵׁ֣י הָעָ֔ם וְהוֹקַ֥ע אוֹתָ֛ם לַיהוָ֖ה נֶ֣גֶד

ד וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה, דְּבַר יָת כָּל רֵישֵׁי עַמָּא, וְדוּן וּקְטוֹל דְּחַיָּב קְטוֹל קֳדָם יְיָ, לָקֳבֵיל

הַשָּׁ֑מֶשׁ וְיָשֹׁ֛ב חֲר֥וֹן אַף־יְהֹוָ֖ה מִיִּשְׂרָאֵֽל׃

שִׁמְשָׁא; וִיתוּב תְּקוֹף רֻגְזָא דַייָ, מִיִּשְׂרָאֵל.

רש״י ◂ **קַח אֶת-כָּל רָאשֵׁי הָעָם:** (סנהדרין לה) לִשְׁפֹּט אֶת הָעוֹבְדִים לִפְעוֹר. **וְהוֹקַע אוֹתָם:** אֶת הָעוֹבְדִים, וְהוֹקַע הִיא תְּלִיָּה, כְּמוֹ שֶׁמָּצִינוּ בִּבְנֵי שָׁאוּל (שמואל ב, כא): ״וְהוֹקַעֲנוּם לַה׳״, וְשָׁם תְּלִיָּה מְפֹרֶשֶׁת: ע״א, בִּסְקִילָה. וְכָל הַנִּסְקָלִים נִתְלִין. **נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ:** לְעֵין כֹּל וּמִדְרַשׁ אַגָּדָה: הַשֶּׁמֶשׁ מוֹדִיעַ אֶת הַחוֹטְאִים: הֶעָנָן נִקְפָּל מִכְּנֶגְדּוֹ וְהַחַמָּה זוֹרַחַת עָלָיו:

(ה) וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־שֹׁפְטֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל הִרְגוּ֙ אִ֣ישׁ אֲנָשָׁ֔יו הַנִּצְמָדִ֖ים לְבַ֥עַל פְּעֽוֹר׃

ה וַאֲמַר מֹשֶׁה, לְדַיָּנֵי יִשְׂרָאֵל: קְטוּלוּ גְּבַר גֱּבְרוֹהִי, דְּאִתְחַבַּרוּ לְבַעְלָא פְּעוֹר.

רש״י ◂ **הִרְגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו:** כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִדַּיָּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה הוֹרֵג שְׁנַיִם וְדַיָּנֵי יִשְׂרָאֵל ח׳ רִבּוֹא וּשְׁמוֹנַת אֲלָפִים כִּדְאִיתָא בְּסַנְהֶדְרִין:

(ו) וְהִנֵּ֡ה אִישׁ֩ מִבְּנֵ֨י יִשְׂרָאֵ֜ל בָּ֗א וַיַּקְרֵ֤ב אֶל־אֶחָיו֙ אֶת־הַֽמִּדְיָנִ֔ית לְעֵינֵ֣י מֹשֶׁ֔ה וּלְעֵינֵ֖י כָּל־עֲדַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֑ל וְהֵ֣מָּה בֹכִ֔ים פֶּ֖תַח אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃

ו וְהָא גֻּבְרָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָא, וְקָרֵיב לְוָת אֲחוּהִי יָת מִדְיַנֵיתָא, לְעֵינֵי מֹשֶׁה, וּלְעֵינֵי כָּל כְּנִשְׁתָּא דִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל; וְאִנּוּן בָּכַן, בִּתְרַע מַשְׁכַּן זִמְנָא.

רש״י ◂ **וְהִנֵּה אִישׁ וְגוֹ׳:** נִתְקַבְּצוּ שִׁבְטוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן אֵצֶל זִמְרִי, שֶׁהָיָה נָשִׂיא שֶׁלָּהֶם, וְאָמְרוּ לוֹ: אָנוּ נִדּוֹנִין בְּמִיתָה וְאַתָּה יוֹשֵׁב וְכוּ׳? כִּדְאִיתָא בְּאֵלּוּ הֵן הַנִּשְׂרָפִין (סנהדרין פב). **אֶת־הַמִּדְיָנִית:** כָּזְבִּי בַּת צוּר. **לְעֵינֵי מֹשֶׁה:** אָמְרוּ לוֹ: מֹשֶׁה, זוֹ אֲסוּרָה אוֹ מֻתֶּרֶת? אִם תֹּאמַר: אֲסוּרָה, בַּת יִתְרוֹ מִי הִתִּירָהּ לְךָ? וְכוּ׳ כִּדְאִיתָא הָתָם. **וְהֵמָּה בֹּכִים:** נִתְעַלְּמָה מִמֶּנּוּ הֲלָכָה (כָּל הַבּוֹעֵל אֲרַמִּית קַנָּאִין פּוֹגְעִין בּוֹ). גָּעוּ כֻּלָּם בִּבְכִיָּה. בָּעֵגֶל עָמַד מֹשֶׁה כְּנֶגֶד שִׁשִּׁים רִבּוֹא, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לב): ״וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר־דַּק וְגוֹ׳״. וְכָאן רָפוּ יָדָיו! אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיָּבֹא פִּינְחָס וְיִטֹּל אֶת הָרָאוּי לוֹ. (סנהדרין שם):

(ז) וַיַּ֗רְא פִּֽינְחָס֙ בֶּן־אֶלְעָזָ֔ר בֶּן־אַהֲרֹ֖ן הַכֹּהֵ֑ן וַיָּ֙קָם֙ מִתּ֣וֹךְ הָֽעֵדָ֔ה וַיִּקַּ֥ח רֹ֖מַח בְּיָדֽוֹ׃

ז וַחֲזָא, פִּינְחָס בַּר אֶלְעָזָר, בַּר אַהֲרוֹן, כָּהֲנָא; וְקָם מִגּוֹ כְּנִשְׁתָּא, וּנְסֵיב רֻמְחָא בִּידֵיהּ.

רש״י ◂ **וַיַּרְא פִּינְחָס:** (שם) רָאָה

מַעֲשֶׂה וְנִזְכָּר הֲלָכָה אָמַר לוֹ לְמֹשֶׁה: מְקֻבָּלְנִי מִמְּךָ: הַבּוֹעֵל אֲרַמִּית קַנָּאִין פּוֹגְעִין בּוֹ. אָמַר לוֹ: קַרְיָנָא דְאִגַּרְתָּא אִיהוּ לֶיהֱוֵי פַּרְוַנְקָא. מִיָּד: וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ וְגוֹ':

(ח) וַ֠יָּבֹא אַ֨חַר אִֽישׁ־יִשְׂרָאֵ֜ל אֶל־הַקֻּבָּ֗ה וַיִּדְקֹר֙ אֶת־שְׁנֵיהֶ֔ם אֵ֚ת אִ֣ישׁ יִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶת־הָאִשָּׁ֖ה אֶל־קֳבָתָ֑הּ וַתֵּֽעָצַר֙ הַמַּגֵּפָ֔ה מֵעַ֖ל בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

ח וְעָאל בָּתַר גֻּבְרָא בַּר יִשְׂרָאֵל לְקֻבְּתָא, וּבַזַּע יָת תַּרְוֵיהוֹן יָת גֻּבְרָא בַּר יִשְׂרָאֵל, וְיָת אִתְּתָא בִּמְעַהָא; וְאִתְכְּלִי, מוֹתָנָא, מֵעַל, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

רש"י ◄ **אֶל־הַקֻּבָּה:** אֶל הָאֹהֶל. **אֶל־קֳבָתָהּ:** כְּמוֹ "וְהַלְּחָיַיִם (ס"א אֶל הַקֵּבָה) וְהַקֵּבָה", כִּוֵּן בְּתוֹךְ זְכָרוּת שֶׁל זִמְרִי וּנְקֵבוּת שֶׁלָּהּ וְרָאוּ כֻּלָּם שֶׁלֹּא לְחִנָּם הֲרָגָם, וְהַרְבֵּה נִסִּים נַעֲשׂוּ לוֹ כוּ', כִּדְאִיתָא הָתָם (סנהדרין שם):

(ט) וַיִּהְי֕וּ הַמֵּתִ֖ים בַּמַּגֵּפָ֑ה אַרְבָּעָ֥ה וְעֶשְׂרִ֖ים אָֽלֶף׃

ט וַהֲווֹ, דְּמִיתוּ בְּמוֹתָנָא עַסְרִין וְאַרְבְּעָא, אַלְפִין.